

På egne ben i sommerferien:

Heste, tøsesnak og mere selvtillid

Der er langt mellem tilbuddene om ferie på egne ben, når man er ung og har særlige behov. Ligeværd har besøgt en ridelejr i Tolne Skov, hvor seks piger med ben i næsen – og udfordringer i bagagen – har været alene afsted i fire dage.

TEKST OG FOTO: CHARLOTTE ARENFELDT

- Jeg ved ikke, om min sadel er spændt godt nok, siger Nanna, der er ved at gøre Ganti klar til dagens første ridetur. Straks går Line bag om sin egen hest og over til Nannas og spænder sadlen et hul ind, så den ikke rutter rundt på den tålmodige islandske hest.

Det lyder måske ikke som noget særligt, men det skal med, at Lines syn er meget begrænset. Det kræver dog en særlig indsats, at få øje på det, for hun henter selv sin hest fra fold, strigler, sadler op og rider sikkert afsted med de andre ud i skoven. I både skridt, trav og galop.

Vi er på ridelejr i Tolne Skov. Leder og indehaver af lejren, Jeanette Kapper Holtegaard, er til daglig lærer på Tolne Efterskole, og herfra kender hun de fleste af de

i alt seks piger på ridelejren. Hun underviser dem i ridning på efterskolen, og her i ferien er de på ridelejr på hendes gård fra mandag middag til torsdag eftermiddag.

Fem af de seks piger har særlige udfordringer og behov. Den sidste er lillesøster til en anden deltager, og har fået lov at komme med de store piger på rideferie.

Forældrene ville blive overraskede

Pigerne er mellem 15 og 17 år, og for dem alle gælder, at det er første gang, de er helt på egne ben i sommerferien. En af pigerne har været på Blå Kors' sommerferie, en anden har været på rideferie med sin mor som støtte, men her er de "sig selv", som de siger. Og det er ikke så ringe, kan man godt fornemme.

Snakken går. Fniseriet ligeså. Der er drengesnak og hemmelige billeder på mobilen. Men først og fremmest er der heste og frihed.

- De får en masse selvværd og selvtillid, siger Jeanette Kapper Holtegaard, ikke bare på grund af hestene, men også fordi her klarer de næsten alting selv. Selvfølgelig med mig på sidelinien. Jeg tror, deres forældre ville blive overraskede over at se, hvor meget de rent faktisk er i stand til, når de skal, og når de samtidig er trygge. Det er lige fra at hjælpe til i køkkenet til at huske at børste tænder. Her er de på lige fod, og de glemmer lidt, at de har nogle særlige udfordringer. De er bare hestetossedede teenagetøser for fuld udblæsning.

Tøseriet får lige lidt ekstra næring, da

Hvad synes du om at være på ridelejr?

Rhine, 16 år:

Det bedste har nok været bare at være sammen med de andre. Jeg har lært to nye piger at kende. Det er dejligt, at de andre ligner en selv. Heste er noget særligt. Det, du gør, smitter af på hesten, fx hvis du er bange. Hesten læser nærmest dine tanker, og det nytter slet ikke at råbe eller græde. Man taler til hesten med hele kroppen.

Mathilde, 15 år:

Det bedste var, da vi vaskede hestene, og da vi flettede dem. Vi har alle sammen fået en yndlingshest, min hedder Erdla.

Læs mere om
ridelejr i Tolne Skov på
www.rideterapitolne.com

Jeanette, som afslutning på ugen uddeler goodiebags med lidt til den søde tand og velduftende prøver fra Matas.

Seriøst, har vi spist en hel tube remoulade?

Det er sidste dag på lejren. Afskedsfrokosten står på bordet, og det er tid til at gøre status på ugen. Jeanette laver et kort resume: - Vi har lavet bål og spist pandekager, vi har vasket hestene og flettet dem, vi har pudset sadler, vi har redet om dagen, vi har redet om aftenen, vi har redet kort og vi har redet langt. Til gengæld synes jeg ikke, vi har sovet så meget.

Der grines. - Er der mere remoulade, spørger Nanna. - Nej, det er det sidste, svarer Jeanette. - Seriøst, har vi spist en hel tube?! - Ja, appetitten fejler ikke noget.

Men det allerbedste, synes jeg, har været, at I har været gode mod hinanden, slutter Jeanette.

- Hvis du holder det igen næste år, kommer jeg, siger en.

- Så vil jeg gerne blive en uge mere, siger en anden, og til næste år, vil vi gerne ud at bade med hestene.

Jo det tegner til, at der også er basis for en ridelejr til næste år.

Fri for mobberi

Pigernes forældre og kontaktpersoner begynder at dukke op, heriblandt Lines mor, Irene Gaardahl.

Hvad betyder det for forældrene med sådan et ferietilbud, hvor den unge kommer ud på egen hånd?

- Der er jo ikke så mange muligheder,

siger Irene Gaardahl og fortsætter, Line er svagtseende, og det gør jo, at man som forælder er bange for, at hun bliver drillet, hvis hun kommer ud blandt alle andre unge. Det er den største angst. Lines lillebror har været afsted selv på fodboldskole flere gange, men Line har aldrig før været alene afsted.

Lines mor bliver rørt. Der er mange følelser i spil, når man skal give slip på et barn med særlige behov.

- Men det er godt for hende at komme afsted selv. Hun skal jo også have en identitet uden mig, for vi hænger altid sammen.

Der bliver uddelt krammere til højre og venstre. - Tak for nu, kan I have det godt, siger Jeanette, der er sket meget på de fire dage, jeg kan næsten ikke kende jer - I var jo helt rene, da I kom!" ●

Nanna, 16 år:

Det bedste har været veninderne. Men også hestene. Jeg har redet fire forskellige. Det gode ved heste er, at hvis man er ked af det eller sur, så vender det 180 grader. Det er umuligt at være sur sammen med heste. En dag blev min hest forskrækket, men jeg blev på ham og fortsatte turen.

Line, 17 år:

Vi har haft et godt samarbejde vi piger. Det er hyggeligt, at vi er en lille gruppe, man lærer hinanden bedre at kende. Jeg har oplevet meget, og jeg har redet tre heste.